KHUYẾN NGHỊ CHUNG SỐ 1: VIỆC BÁO CÁO CỦA CÁC QUỐC GIA THÀNH VIÊN[1*]

Những bản báo cáo đầu tiên được đệ trình lên Uỷ ban theo Điều 18 của Công ước phải phản ánh cập nhật tình hình thực tế tính đến ngày gửi báo cáo. Sau đó báo cáo phải được gửi ít nhất bốn năm một lần sau khi bản báo cáo đầu tiên hết hiệu lực và cần nêu rõ những khó khăn làm ảnh hưởng đến việc thực hiện đầy đủ Công ước và các biện pháp đã được áp dụng để vượt qua những khó khăn đó.

[1*] Phiên họp thứ 5 (1986)

KHUYẾN NGHỊ CHUNG SỐ 2: VIỆC BÁO CÁO CỦA CÁC QUỐC GIA THÀNH VIÊN[2*]

Uỷ ban về Xoá bỏ phân biệt đối xử với phụ nữ.

Ghi nhớ rằng Uỷ ban đã phải đối mặt với rất nhiều khó khăn trong khi thực hiện công việc của mình vì những bản báo cáo đầu tiên của các quốc gia thành viên theo Điều 18 của Công ước không phản ánh đầy đủ những thông tin cập nhật ở quốc gia theo như hướng dẫn.

Khuyến nghị:

(a) Rằng các quốc gia thành viên, khi chuẩn bị các bản báo cáo theo Điều 18 của Công ước cần làm theo những hướng dẫn chung đã được thông qua trong tài liệu mã số (CEDAW/C/7) tháng 8 năm 1983 về mẫu trình bày, nội dung và thời gian của các bản báo cáo;

(b) Rằng các quốc gia thành viên Công ước phải làm theo Khuyến nghị chung đã được Ủy ban thông qua năm 1986, trong đó nêu rằng:

“Những báo cáo đầu tiên được đệ trình lên Uỷ ban theo Điều 18 của Công ước phải phản ánh cập nhật tình hình thực tế tính đến ngày gửi báo cáo. Sau đó, báo cáo phải được gửi ít nhất bốn năm một lần sau khi bản báo cáo đầu tiên hết hiệu lực và cần nêu rõ những khó khăn làm ảnh hưởng đến việc thực hiện đầy đủ Công ước và các biện pháp đã được áp dụng để vượt qua những khó khăn đó.”;

(c) Rằng những thông tin bổ sung cho báo cáo của mỗi quốc gia thành viên Công ước phải được gửi tới Ban thư ký ít nhất là ba tháng trước khi phiên họp xem xét bản báo cáo đó được tổ chức.

[2*] Phiên họp thứ 6 (1987)